

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حسن ایلایک/۲۷ نومبر ۲۰۲۳
برگردان: علی مشرف
۲۹ نومبر ۲۰۲۳

حسن ایلایک

معمای جنگ زمینی اسرائیل

در حالی که تل ابیب ممکن است پس از آتش بس، بمباران غزه را تشدید کند، اما این واقعیت را پنهان می کند که تهاجم زمینی آن با خطرات بی سابقه ای روبه رو است.

اعتبار عکس: گهواره

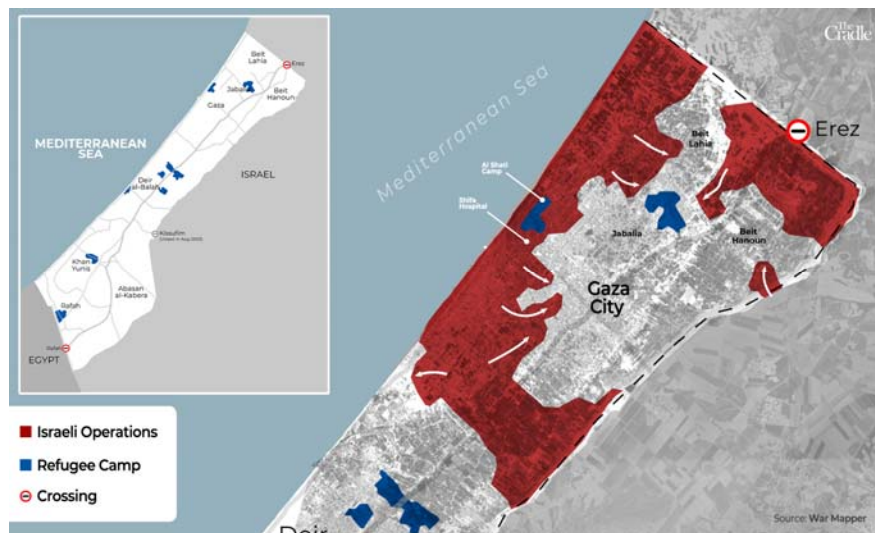
پیش از غروب روز ۲۶ نومبر، جنگجویان شاخه نظامی حماس، گردان های القسام، روند تحویل تعدادی از اسرای اسرائیلی را که در عملیات طوفان الاقصی در ۷ اکتوبر به اسارت گرفته بودند، به صلیب سرخ بین المللی آغاز کردند. انتقال این زنان و کودکان در نوار غزه در بحبوحه ای که به نظر می رسد یک رژه امنیتی بود انجام شد. جنگجویان القسام با خودروهای چهار چرخ محرک وارد شدند و با لباس کامل و سلاح در اطراف سایت مستقر شدند.

در محاصره غیرنظامیانی که مقاومت را تشویق می کردند، انتقال اسرای اسرائیلی به آرامی و بی سر و صدا انجام شد.

این رویداد در سومین روز آتش بس پس از جنگ ۴۹ روزه در میدان فلسطین شهر غزه رخ داد. در طول جنگ، شهر غزه تحت محاصره خفقان آور و حمله هوایی و توپخانه‌ای بی‌سابقه اسرائیل قرار گرفته است، که حداقل از سال ۱۹۸۲ دیده نشده است.

روند تحویل در میدان فلسطین نیز بیش از یک ماه پس از آغاز عملیات زمینی ارتش اسرائیل انجام شد که در آن قصد دارد شهر غزه و تمام مناطق شمال نوار فلسطین را اشغال کند، آنها را تخریب کند و جمعیت آنها را برای همیشه جابه جا کند. اما تصویری از رزمندگان قسام که با اطمینان در میدان فلسطین در ۲۶ نومبر نگهبانی می‌دهند، به همه حاضران نشان می‌دهد که از جنگ اسرائیل آسیبی ندیده‌اند.

جنگنده‌ها اسرای اسرائیلی را از مخفیگاه‌ها مکان‌های مختلف و وانت های مورد توافق به میدان منتقل کردند و در عین حال اطمینان یافتند که این خانه‌های امن کشف نخواهند شد. یک نفر این دستور را صادر کرد و دیگران آن را به طور یکپارچه در یک منطقه جغرافیایی بسیار قابل مشاهده کمتر از ۱۵۰ کیلومتر مربع اجراء کردند. به خاطر داشته باشید که اسرائیل و ایالات متحده در شش هفته گذشته منابع اطلاعاتی عظیمی را برای کشف شبکه وسیع تونل های حماس و کشف محل نگهداری اسیران اختصاص داده اند.

نقشه عملیات اسرائیل در غزه

این تصویر تا حد زیادی نتایج عملیات زمینی اسرائیل را نشان می‌دهد: قتل عام غیرنظامی و تخریب زیرساخت های فراوان، اما با آسیب اندکی به ساختار نظامی مقاومت فلسطین. تعدادی از رهبران آن واقعاً کشته شده اند - اخیراً احمد الغندور، فرمانده شمالی القسام و عضو شورای نظامی - اما سیستم فرماندهی و کنترل آن هنوز به طور مؤثر کار می‌کند.

محدودیت های زمینی اسرائیل

این حضور، سند دیگر در امر ناتوانی ارتش اشغالگر برای نفوذ، بدون مانع، در سراسر شمال غزه است. اسرائیل پیش از حرکت زمینی خود با حملات هوایی شدید و سپس گلوله‌های توپخانه‌ای به زعم خودش هر نوع مقاومت را با از بین بردن هر چیزی که در مسیرش بود، تانک های آن شروع به پیشروی کرد. مقابله با تانک ها هنگام ورود تقریباً

غیرممکن است، زیرا آتش هوایی فضاهاى ۵۰۰ متری جلوتر را پاک می کند، در حالی که گلوله های توپخانه مسیر را ۱۵۰ متر جلوتر از واحدهای زمینی هموار می کند .

با این حال، در صورت امکان، جنگنده‌های مقاومت راکت‌های ضد زره - کورنت، کانکور یا انواع مشابه را با برد بیش از هزار متر پرتاب می‌کنند. پس از رسیدن تانک ها به هدف تعیین شده، رزمندگان مقاومت مانند ارواح از زیر زمین یا آوار بیرون می آیند و گلوله های ضد زره، معمولاً گلوله های دست ساز آل یاسین، با برد کمتر از ۱۵۰ متر را به سمت آنها شلیک می کنند. یا در عوض، یک جنگنده به طور فزاینده ای به تانک های اسرائیلی نزدیک می شود و بمب چسبناکی را که تقریباً مانند یک نارنجک دستی کار می کند منفجر می سازد.

کار مقاومت به همین جا ختم نمی شود. اگر تانک ها عقب نشینی نکنند و سربازان اشغالگر مستقر شوند، با شلیک مسلسل یا مواد منفجره مورد حمله قرار خواهند گرفت. مبارزان فلسطینی از بسیاری از این عملیات ها فلبمرداری می کنند و فلم به اتاق عملیات تحویل داده می شود که تصمیم می گیرد چه چیزی منتشر شود. واضح است که سیستم فرماندهی و کنترل مقاومت همچنان به طور مؤثر عمل می کند.

بزرگتر از جنگ ۱۹۷۳؟

عملیات زمینی اسرائیل در شمال نوار غزه پس از سه هفته حملات هوایی مقدماتی و آماده سازی نیروهای متجاوز آغاز شد.

بیش از ۱۰۰۰۰۰ سرباز در اطراف نوار غزه که در مجموع حدود ۳۶۰ کیلومتر مربع مساحت دارد، بسیج شدند. بیشتر این نیروها به نیروهای عادی تعلق دارند و اسرائیل ۳۰۰۰۰۰ سرباز و افسر ذخیره دیگر را فراخواند - بیش از تعداد نیروهای ذخیره ای که روسیه برای جنگ در یک جبهه ۱۵۰۰ کیلومتری فراخوانده بود. در شمال غزه، اسرائیل تاکنون تیپ‌ها و گردان‌های رزمی منظم (غیر ذخیره) خود را مستقر کرده است: تیپ جولانی، تیپ نهال، تیپ گیواتی، چتربازان، نیروی عملیات ویژه «شایب ۱۳»، واحد عملیات ستاد ویژه (سایبر متکل)، و غیره. تمام نیروهای منظمی که ارتش اشغالگر می توانست جمع آوری کند از آغاز هفته چهارم جنگ به طور کامل در نوار غزه مستقر شده اند. علاوه بر این، اسرائیل نیمی از انبار توپخانه، نیمی از نیروی هوایی و هزار خودروی زرهی خود از جمله تانک و ناوهای نظامی را بسیج کرده است.

برآوردهای مقاومت فلسطین حاکی از آن است که تعداد کل نیروهای منظم و ذخیره مستقر در مرزهای نوار غزه و داخل آن از تعداد نظامیان اسرائیلی که در ضدحمله های جنگی ۱۹۷۳ در جبهه های سوریه و مصر شرکت کردند، بیشتر است.

در این جنگ، اسرائیلی ها تلاشی برای نفوذ به غزه از «محورهای سنتی» یعنی از شرق به سمت محله شجاعیه در شهر غزه نداشته اند. هجوم آنها به جای آن از مرکز نوار، در منطقه موسوم به "وادی غزه" با جمعیت کم و تراکم شهری آغاز شد که به این معنی است که توانایی مقاومت برای مقابله با آن نیز کم است .

ارتش اشغالگر توانست از شرق به غرب وارد این منطقه شود و عملاً شمال نوار را از جنوب آن جدا کند. با این حال، تا زمان اجرای آتش بس، رزمندگان مقاومت همچنان عملیاتی را علیه نیروهای اسرائیلی به ویژه در منطقه جوهرالدیک انجام می دادند.

محور دیگر تهاجم در مناطق بیت لاهیه و بیت حانون در شمال غزه بود. از ۲۴ نومبر که آتش بس موقت اعلام شد، ارتش اشغالگر نتوانسته بود منطقه را کنترل کند و همچنان با عملیات های مرگباری که توسط نیروهای مقاومت مختلف انجام می شد، روبرو شد.

محور سوم و اصلی پیشروی در غرب غزه و در امتداد خط ساحلی نوار شمالی است. تانک های اسرائیلی از شمال و از مرکز در امتداد سواحل مدیترانه پیشروی کردند تا به بیمارستان الشفاء و دیگر مراکز دولتی مانند ساختمان شورای قانونگذاری نفوذ کنند.

ساحل غزه... نقطه ضعف مقاومت

در طول خط ساحلی به دلیل ماهیت زمین، کمبود جمعیت و زیرساخت ها و احتمال نشأت آب بحر به داخل تونل ها، تونل های مقاومت دفاعی وجود ندارد. بیشترین چیزی که مقاومت در این محور می توانست به عنوان دفاعی به دست بیاورد، دفع فرودهای بحری بود - نه جلوگیری از پیشروی تانک ها یا حملات هوایی ویرانگر پیش از آنها. گره اصلی در این محور اردوگاه ساحلی است که ارتش اشغالگر به دلیل وحشیگری مقاومت در آنجا قادر به ورود به آن نبوده است.

تاکنون تل ابیب کشته شدن بیش از ۷۰ سرباز و افسر و صدها زخمی دیگر را تأیید کرده است. منابع مقاومت فلسطین تأیید می کنند که رویارویی واقعی با نظامیان اسرائیلی تنها پس از ورود آنها به مجتمع پزشکی شفا آغاز شد. فراوانی و شدت بمباران های هوایی و توپخانه ای اسرائیل به جنگنده های مقاومت اجازه نمی دهد تا پیشروی اشغالگران را دفع کنند، زیرا قدرت آتش بسیار زیاد و ورودی تونل ها را مسدود یا تخریب می کند و بیشتر بمب های دست ساز در نظر گرفته شده برای تانک ها یا پیاده نظام را منفجر می کند.

به همین دلیل مقاومت منتظر آرامش در بمباران، ورود تانک ها و بازگشائی تونل هاست تا عملیات خود را آغاز کند. در این مرحله جنگنده ها منتظر خروج نیروهای پیاده نظام اسرائیل از خودروهای زرهی خود هستند تا آنها را هدف قرار دهند. این امر قبلاً در تعدادی از عملیات ها در محورهای شمالی و غربی تحرکات نیروهای اشغالگر رخ داده است.

مقاومت تاکنون تأیید می کند که بیش از ۳۰۰ خودروی زرهی اسرائیل را آسیب رسانده و منهدم کرده است. برخی از آنها از خدمات حذف شدند، در حالی که برخی دیگر برای استفاده مجدد در میدان نگهداری می شوند. این منابع همچنین به *The Cradle* تأیید می کنند که تعداد تلفات نظامیان اسرائیلی اعم از کشته و زخمی چندین برابر بیشتر از آن چیزی است که تل ابیب اعلام کرده است.

حالا به کجا؟

قبل از آتش بس ۲۴ نومبر، ارتش اشغالگر توانائی خود را برای مانور روی زمین به پایان رسانده بود و اکثریت نیروهای رزمی منظم خود را در محورهای شمالی و غربی مستقر کرده بود.

اگر بخواهد به سمت مناطق پرجمعیت شمال غزه مانند اردوگاه آوارگان جبلیه، محله های الزیتون و الشجاعیه، اردوگاه ساحلی الشطی و سایر مکان های حیاتی پیش برود، باید به دنبال راه های حل نوآورانه باشد. اسرائیلی ها نتوانسته اند نفوذ کنند. این مناطق نقطه صفر مقاومت فلسطین هستند که این نیروها خود و زیرساخت های تونل خود را برای درگیری های شدید و طولانی آماده کرده اند.

دلیل اصلی موافقت دولت اشغالگر با آتش بس کوتاه این بود که علاوه بر عوامل دیگری مانند فشار ایالات متحده برای آزادی اسیران امریکائی، تهاجم زمینی آن به این دیوار برخورد کرده بود - به زبان ساده، ارتش اسرائیل باید برنامه های خود را دوباره بررسی کند و ستراتیژی های جدیدی برای پیشروی در میدان ایجاد کند .

توجه به این نکته مهم است که هنجارهای قابل اعمال در درگیری های مسلحانه منظم، مانند اوکراین، سوریه، عراق یا سودان، لزوماً برای نوار غزه اعمال نمی شود. وقتی نقشه کنترولی ارتش اوکراین را در حال کنترل منطقه ای نشان می دهد، ارتش روسیه از آن عقب نشینی کرده است و بالعکس .

در غزه، نقشه ای که ارتش اسرائیل را در یک منطقه نشان می دهد لزوماً به معنای عقب نشینی نیروهای مقاومت فلسطین نیست، زیرا آنها خودروهای زرهی یا تشکیلات سنتی ندارند تا از مناطق مورد تهاجم دشمن خارج شوند. جنگنده های آن به سادگی در زیر زمین ناپدید می شوند تا منتظر ظهور سربازان اشغالگر از تانک های خود و غیره باشند .

نکته پایانی این است که نقشه هایی که در حال حاضر توسط دولت ها، رسانه ها و اندیشکده ها منتشر می شود و پیشرفت میدانی اسرائیل در غزه را نشان می دهد - دقیق یا نه - کنترل زمینی اسرائیل را نشان نمی دهد، بلکه عمق تهاجمات آن را نشان می دهد .

در پایان آتش بس، حتی در صورت تمدید بیشتر، تل اییب عملیات زمینی خود را از سر خواهد گرفت. ابتداء میدان را با بمباران هوایی شدیدتر از قبل آماده خواهد کرد که قصد دارد بیش از ۷۰۰۰۰۰ غیرنظامی باقی مانده در شمال نوار غزه را جابه جا کند و بر روحیه مبارزان مقاومت تأثیر بگذارد .

همچنین انتظار می رود که مقاومت نیز واقعیت های زمینی را به خوبی بررسی کرده، برنامه های دفاعی خود را اصلاح کرده، اهداف خود را به دقت تعیین کرده و خطوط دفاعی خود را سازماندهی کند تا با کارائی بیشتر با دشمن مبارزه کند و بیشترین تلفات ممکن را به او وارد کند .

هدف اسرائیل از بین بردن مقاومت در شمال غزه به منظور آماده سازی برای جنگ مرحله بعدی خود در جنوب است - جنگی که ممکن است از نظر ستراتیژیک و تاکتیکی متفاوت باشد. آنچه مقاومت می خواهد این است که دشمن را مجبور به توقف جنگ کند.

تل اییب از ابتداء دو هدف را برای جنگ خود به طور کلی و برای عملیات زمینی خود به طور خاص تعیین کرد: نابودی مقاومت و آزادی اسراء. صحنه ۲۶ نومبر در میدان فلسطین، در قلب شهر غزه، مقاومتی را به ما نشان داد که هنوز دست نخورده است و می تواند از اسرائیل بهائی بگیرد .

چند روز بعد، دولت اشغالگر همچنان خواهد غرید که اسراء اسرائیلی بر اساس شرایطی که عمدتاً توسط مقاومت دیکته می شود آزاد شدند: عملیات نظامی باید متوقف می شد (و به شدت تحت نظارت قرار می گرفت)، اسیران فلسطینی از بازداشت اسرائیل آزاد شدند و کمک ها دوباره به منطقه بازگشت. نوار غزه را محاصره کرد.

با گذشت ۵۰ روز از جنگ نامتناسب حیرت انگیز اسرائیل علیه غزه، مقاومت فلسطین همچنان قادر به تحمیل اراده خود است - علی رغم قتل عام بی سابقه ارتش اشغالگر بر بیش از ۲۰۰۰۰ غیرنظامی، آواره شدن صدها هزار نفر دیگر، و تخریب گسترده منازل مسکونی، بیمارستان ها، و مدارس

هنگامی که درگیری در روزهای آینده از سر گرفته می شود و جنگ بین نیروها به طور جدی آغاز می شود، مقاومت ممکن است بهای حتی بالاتری را از اسرائیل بگیرد، قیمتی که اسرائیلی ها نمی توانند آن را تحمل کنند .

منبع: [Israels Bodenkriegsrätsel \(thecradle.co\)](http://thecradle.co)